

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/106/2019
Identifikačné číslo spisu: 3117208331
Dátum vydania rozhodnutia: 16.05.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Katarína Beniačová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3117208331.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej T. Y., bývajúcej v J. B. P., L. V. XXXX/XXX-XX, o zaplatenie 2 665,10 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 18 Csp 76/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 6. decembra 2018 sp. zn. 4 Co 196/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín rozsudkom z 10. mája 2018 č. k. 18 Csp 76/2017-51 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 665,10 eur spolu s úrokom vo výške 166,97 eur, úrokom z omeškania vo výške 1,43 eur, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 665,10 eur od 24. februára 2017 do zaplatenia. Zároveň priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobu vo zvyšnej časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia úroku vo výške 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny 2 665,10 eur a úroku z omeškania z úrokov vyčíslených sumou 166,97 eur od 24. februára 2015 do zaplatenia, zamietol z dôvodu, že dohodnuté úroky z poskytovaných prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti dlhu a zároveň príslušenstvo z príslušenstva nemožno požadovať.

2. Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobcu rozsudkom zo 6. decembra 2018 sp. zn. 4 Co 196/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania potvrdil. Zároveň nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že zosplatením úveru nastáva predčasná splatnosť úveru, teda dochádza k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Odvolací súd preto uzavrel, že v predmetnej veci má žalobca nárok po zosplatení len na úroky z omeškania a nie na dohodnuté zmluvné úroky.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu do jeho potvrdzujúceho výroku podal žalobca dovolanie z dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Podľa jeho názoru tento rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pretože nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení úveru. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie v časti, ktorej bola žaloba zamietnutá, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), za ktorú koná jej zamestnanec s právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V danom prípade uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. c/ C.s.p. V prejednávanej veci výška príslušenstva (úroku vo výške 17,90 % ročne zo sumy 2 655,10 eur od 24. februára 2017 do zaplatenia) uplatňovaného žalobcom ako dodávateľom, ktoré je predmetom dovolacieho konania, v čase začatia dovolacieho konania (t. j. 11. februára 2019) predstavuje sumu 933,07 eur, pričom desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (t. j. 10. apríla 2017), je 4 350,- eur (porov. § 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z.z., ktorým sa ustanovuje sumy minimálnej mzdy na rok 2017). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p. pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalobcu v zmysle § 422 C.s.p. vylúčená. Obdobný právny názor na vec dovolací súd zaujal tiež v rozhodnutiach sp. zn. 1 Cdo 263/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 158/2018, 6 Cdo 42/2018, 7 Cdo 256/2018.

7. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

8. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.